

PREDICĂ LA RADIO LUXEMBURG

mai – iunie 1967

Vă salut pe toți cordial în Numele Domnului prin cuvintele de la 1 Împărați 2:3-4 “Păzește poruncile Domnului, Dumnezeului tău, umblând în căile Lui și păzind căile Lui, poruncile Lui, hotărârile Lui și învățăturile Lui, după cum este scris în Legea lui Moise, ca să izbutești în tot ce vei face și ori încotro te vei întoarce, și pentru ca Domnul să împlinească următoarele cuvinte pe care le-a rosti pentru mine: “Dacă fiii tăi vor lua seama la căile lor, umblând cu credincioșie înaintea Mea, din toată inima lor și din tot sufletul lor, nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș pe scaunul de domnie al lui Israel.” Acestea sunt cuvinte adresate de David lui Solomon, înainte ca el să treacă de pe pământ în veșnicie. Ca om al lui Dumnezeu, el a exprimat binecuvântarea ce decurge din supunerea la Cuvântul lui Dumnezeu. Înainte de a pleca în veșnicie, el îndeamnă pe fiul său și îi arată că fericirea, binecuvântarea și îndeplinirea promisiunilor lui Dumnezeu depind de mersul lui în căile Domnului. Dorința sinceră a fiecărui om al lui Dumnezeu, care a moștenit binecuvântările și promisiunile divinului Învățător, este de a îndemna fără încetare pe fiecare să se poarte după Cuvintele lui Dumnezeu, căci în El se găsește binecuvântarea.

În 2 Împărați 3:11-12 vedem pe Iosafat că-și exprimă dorința să se consulte cu un proroc al Domnului, pentru a putea întreba pe Domnul. Unul din slujitorii împăratului lui Israel a răspuns: “Este aici Elisei, fiul lui Șafat, care turna apă pe mâinile lui Ilie.” Și Iosafat a zis: “Cuvântul Domnului este cu el.” Elisei fusese chemat de Dumnezeu când Ilie aruncase mantaua sa de profet peste el și s-a înălțat la cer. Elisei slujea pentru popor ca proroc al lui Dumnezeu, fiind o binecuvântare pentru popor. El era un adevărat profet în gura căruia se găsea Cuvântul Domnului.

Astăzi Dumnezeu caută oameni în inima și în gura cărora Cuvântul Său să poată fi exprimat nu ca o opinie sau o interpretare a Cuvântului Său, ci predicat în toată puterea Lui. Este ceea ce noi

dorim și trebuie să auzim în generația noastră. Căci în zilele noastre noi ne întrebăm adesea în ce gură vom putea găsi Cuvântul lui Dumnezeu adevărat, original și fără confuzie. Biserica trebuie să fie pregătită pentru a întâmpina pe Domnul. După cum Dumnezeu a avut întotdeauna slujitori și proroci neinfluențați de un seminar sau de o școală particulară, predicând numai Cuvântul Lui, așa are și astăzi Dumnezeu slujitorii Săi care vestesc Cuvântul Său adevărat.

Se află în Sfânta Scriptură numeroase întrebări asupra cărora se manifestă opinii divergente printre copiii Domnului. Dar pentru că Dumnezeu dorește să conducă poporul Său din claritate în claritate și din cunoștință în cunoștință, El a descoperit în timpul nostru Cuvântul Său pe care l-a prezentat cu exactitate.

Noi vrem să răspundem cu ajutorul lui Dumnezeu la numeroasele întrebări biblice, după învățătura care ne-a lăsat-o fratele Branham. Pentru mine, ca și pentru mii de copii ai lui Dumnezeu, fratele Branham este un om care merită încrederea noastră, căci Dumnezeu l-a folosit ca pe o unealtă într-adevăr aleasă.

Este posibil chiar printre credincioșii sinceri să existe opinia că un proroc al lui Dumnezeu, prin care au fost aduse mii de descoperiri fără ca nici una să nu fie falsă, ar putea să se înșele asupra unor anumite învățături din Scriptură. Totuși eu rog personal pe aceia care se recunosc autoritatea unui proroc care s-ar putea înșela; să considere că ei înșiși se găsesc în posibilitatea de a fi înșelați. Aș dori să citez un exemplu.

Fratele Branham vorbea în Arizona, cu ocazia unei întâlniri cu oamenii de afaceri despre probleme creștine. Președintele acestei mișcări internaționale era Demos Shacarian. Când sora aceasta a terminat de cântat o cântare, fratele Branham a zis. “Așa vorbește Domnul: pregătește-te, căci în cursul acestui an vei muri.” Fratele Branham a văzut în viziune și ora morții: între 2 și 3 dimineața.

Câteva luni mai târziu, o nouă întâlnire a avut loc la Los Angeles și din nou sora lui Demos Shacarian a cântat. Atunci un om s-a ridicat și a început să vorbească în limbi cu o voce puternică, apoi a tălmăcit: “Așa vorbește Domnul: tu nu vei muri fiică a Sionului, căci am văzut lacrimile tale și am schimbat mustrarea în

binecuvântare.” Câțiva frați urcară pe podium înainte ca fratele Branham să ia cuvântul și se rugară pentru această soră punând mâinile peste ea. Ei erau plini de bucurie și se gândeau că nu va muri.

John M. Stanley, arhiepiscopul bisericii apostolice de rit caledonian, era prezent, cum de altfel fusese și la Arizona. El s-a ridicat și a zis: “Eu nu am de așteptat decât un an pentru a ști cu cine este Dumnezeu de fapt.”

După această reuniune, pe drumul de întoarcere, fiul fratelui Branham a întrebat pe tatăl său: “Cum este cu această prorocie?”, la care tatăl său îi răspunse: “Billy, am spus eu vreodată ceva, în Numele Domnului care să nu se fi întâmplat?” Apoi a continuat: “Nu-ți face griji, căci tu nu vei deveni un bărbat bătrân și acolo unde locuiești tu acum, acolo vor înota peștii oceanului.” Exact în 11 luni, după timpul anunțat mai înainte, la ora 2 și 45 de minute dimineața sora Shacarian a trecut din viață, după ce rostise Dumnezeu prin gura prorocului Său. După ce această prorocie a fratelui Branham s-a împlinit, arhiepiscopul mai sus menționat a luat fotografia coloanei luminoase și a plasat-o la intrarea bisericii sale, zicând: “Am văzut cu ochii mei un adevărat proroc și l-am ascultata cu urechile mele.”

Cei care cunosc viața fratelui Branham știu cum se manifestă darul descoperiri pe care Dumnezeu l-a încredințat fratelui, nu pentru el însuși, ci pentru zidirea și binecuvântare Bisericii lui Isus Hristos.

Aș vrea să remarc aici că noi nu trebuie să acceptăm tot ce zice un om al lui Dumnezeu, dar dacă ce zice este în concordanță cu învățătura Sfintei Scripturi nu ne rămâne decât să-l primim.

Numeroase învățături ale fratelui Branham nu-mi fuseseră clare imediat, dar azi trebuie să spun că prin harul lui Dumnezeu, mi s-a deschis înțelepciunea ca să pot pricepe Scriptura și eu cred fără nici o îndoială ceea ce acest om al lui Dumnezeu a învățat. Eu sfătuiesc deci pe toți să nu judece prea grăbit, ci mai curând fiecare să rămână smerit în fața lui Dumnezeu în rugăciune.

Enumerând anumite întrebări biblice, noi vrem să privim și la învățăturile fratelui Branham pentru a primi răspunsul.

Constatăm din Sfânta Scriptură că unii oameni au fost folosiți de Dumnezeu pentru a descoperi lucruri precise. Astfel vedem pe Petru de la Rusalii încolo folosit ca o unealtă binecuvântată în lucrarea lui Dumnezeu, cum conduce mii de persoane la binecuvântare. El predica Cuvântul lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt. El era în timpul său o adevărată gură a lui Dumnezeu.

Apoi iată-l pe Pavel devenind credincios cu câțiva ani mai târziu și întrebuințat într-o manieră deosebită de Dumnezeu. El era însărcinat personal cu zidirea Bisericii. Prin epistolele sale, Pavel a dat între altele, instrucțiuni despre folosirea darurilor în Biserică. Nu se poate spune că unul a fost folosit mai mult de Dumnezeu decât altul. Duhul lui Dumnezeu pregătește și folosește slujitorii Săi pentru slujba ce trebuie îndeplinită la timpul hotărât.

Ioan pe insula Patmos a trăit timpul sfârșitului, și a văzut dinainte tot ce urma să se întâmple de-a lungul epocilor Bisericii până la trecerea timpului în veșnicie. Nici Petru, nici Pavel n-au primit asemenea descoperiri puternice. Cine deci le-ar putea confirma, dacă nu Petru și Pavel? Dar ei n-au scris nimic despre subiectele acestor descoperiri. Sunt ele atunci de aruncat? Noi vedem în aceasta suveranitatea lui Dumnezeu. Nici un om nu poate să prezică când, unde și cum trebuie să acționeze și să îndeplinească planurile Sale.

Noi nu avem decât să privim ceea ce s-a petrecut după Reformă. Dumnezeu a binecuvântat pe unii oameni în timpul vieții lor, inspirându-i să anunțe Cuvântul folositor în mod special pentru timpurile lor. Noi suntem foarte aproape de revenirea Domnului, iar acum tainele cele mai adânci ale Cuvântului ne sunt descoperite. Poporul lui Dumnezeu are dreptul să primească pentru fiecare întrebare biblică, un răspuns din Scriptură. Altădată Dumnezeu a folosit ca unelte pe proroci special pregătiți. Noi să nu ne mirăm dacă Dumnezeu a folosit în timpul nostru un proroc, care a adus Cuvântul original. Cum ar putea Dumnezeu să-și schimbe principiile – modul de a lucra – El care este Același din veșnicie.

O întrebare care cauzează greutatea multor credincioși este cea care se referă la cei 144000. Spuneam mai înainte că nu este întrebare în Biblie care să nu primească răspuns tot din Biblie. La orice întrebare biblică trebuie găsite două sau trei mărturii. Tot așa avem și aici două locuri în Biblie unde găsim scris despre cei 144000 și anume în Apocalipsa 7:1-8 și Apocalipsa 14:1-5

Fac din nou remarca asupra faptului că pentru fiecare întrebare biblică noi găsim răspunsul tot în Biblie. Acesta este un principiu divin după care orice lucru trebuie să se poată verifica pe mărturia a doi sau trei martori. **Toate învățăturile biblice trebuie deci să fie fondate pe două sau trei pasaje din Scriptură.** *Nici o învățătură biblică nu se poate fonda pe un singur text*

În Apocalipsa 7 citim că au fost pecetluite câte 12000 de slujitori din fiecare seminție a lui Israel. Fiind 12 seminții, nu putea fi alt total decât cel pe care Ioan l-a auzit în versetul 4, adică 144000 din toate semințiile fiilor lui Israel.

Fiecare seminție este numită prin propriul său nume. În capitolul 7:3 este spus că nici un rău nu trebuie făcut pe pământ, pe mare, nici copacilor până când slujitorii lui Dumnezeu nu vor fi pecetluiți pe frunte. Astfel, în acest capitol ne este arătat că cei 144000 numiți și sigilați, vin din poporul lui Israel. Acest lucru se va împlini după ce va fi răpită Mireasa lui Hristos.

În Apocalipsa 11 vedem că în Israel, timp de trei ani și jumătate vor proroci cei doi martori. În acest timp de 42 de luni vedem că va fi călcată sfânta cetate de către neamuri. Unii dintre cititori noștri vor obiecta că cei 144000 din Apocalipsa 14 fac parte din altă grupă. Totuși aceasta nu este posibil, căci în Apocalipsa 7 cei 144000 sunt menționați mai întâi, apoi de la versetul 9 până la 17 este vorba de o mare gloată care nu poate fi numărată. Aceasta corespunde promisiunii făcute de Dumnezeu lui Avraam în Geneza 15 că urmașii lui vor fi ca nisipul mării și ca stelele cerului.

Această gloată dinaintea tronului vedem că a fost scoasă din orice neam, din orice seminție, din orice norod; pe când cei 144000 vin numai din poporul lui Israel, ei nu se găsesc nici în cer, nici înaintea tronului lui Dumnezeu, și nici un pasaj din Biblie nu arată că ei ar fi

ridicați. În Apocalipsa 14:1 ei ne sunt arătați împreună cu Mielul pe muntele Sion. Ori acesta nu se găsește în cer, ci la Ierusalim. Personal am stat pe acest munte în februarie 1965.

Cuvântul lui Dumnezeu, vestea cea bună, va veni la Israel numai după ce numărul deplin al Neamurilor se va realiza. (Romani 11:25) Iar în Romani 9:27 Pavel se bazează pe cuvântul prorocului Isaia, atunci când zice: “Chiar dacă numărul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, numai o rămășiță va fi mântuită.” Eu vă rog să citiți la acest subiect Isaia 2:1-3, 4:2-6, 12:1-6. Fiecare poate consulta o concordanță pentru a compara raporturile dintre muntele Sion, poporul evreu și timpul sfârșitului.

Acum vrem să luăm în considerare Apocalipsa 14:2 în care este scris: “Și am auzit venind din cer un glas ca un vuiet de ape mari, ca vuietul unui tunet puternic.” Paralele acestui verset se găsesc în Apocalipsa 15:2-4 și 19:6-7. Trebuie deci comparate Apocalipsa 14:2-3 cu Apocalipsa 19:6-7. Este vorba fără nici o îndoială de împlinirea Scripturilor care ne arată ridicarea biruitorilor. Ei cântă și proslăvesc pe Dumnezeu în cer, însoțiți de harfe și alăute și de un glasul care zice: “Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția lui s-a pregătit.” (Apocalipsa 19:7) Cei 144000 de mii sunt deja adunați pe muntele Sion și sunt singurii care pot învăța acest cântec, ca în Apocalipsa 14:3. De remarcat este faptul că mulțimea ridicată în cer, cânta atunci când cei 144000 încep să învețe acest cântec.

Primul verset din capitolul 14 ne arată pe cei 144000 cu Mielul. Când Mielul ne este prezentată în Biblie aceasta înseamnă totdeauna că este mântuire. Deci în primul verset ne sunt prezentați împreună cu Mielul, rezultă că ei sunt incluși în mântuire. Astfel, acești 144000 sunt o proprietate particulară, căci Dumnezeu prin Isus Hristos i-a răscumpărat de la moarte pentru Dumnezeu și pentru Miel ca cel dintâi rod. În ei se împlinește literalmente cuvântul Domnului Isus: “Primii vor fi ultimi.” În timp ce darurile și făgăduințele aparțin poporului Israel, acesta nu este decât începutul pe care Dumnezeu îl face cu ei. Noi știm că Petru, Pavel, Ioan și mii de israeliți au parte de răscumpărare, căci cei mântuiți

fac parte din orice seminție, de orice limbă, din orice nord și din orice neam. Dar cei 144000 nu vin decât din Israel. Versetul 4 spune: “Am fost răscumpărați dintre oameni, ca cel dintâi rod pentru Dumnezeu și pentru Miel.” Motivul este că: “Ei nu s-au întinat cu femei, căci sunt verguri și urmează pe Miel oriunde merge El.”

Acel ce cunoaște Biblia știe că Dumnezeu deja în Vechiul Testament compară poporul Său cu o femeie. Citiți de exemplu în Ieremia 3:3-11. Aceiași comparație este folosită în Apocalipsa 12:1 când este vorba despre adevărata Biserică. Această femeie poartă pe cap o cunună de 12 stele, ceea ce înseamnă că această Biserică este încununată de învățătura celor 12 apostoli. A doua descriere a unei femei din Apocalipsa 17 ne descrie într-un mod mai amănunțit biserica lumescă universală – romană. Astfel, când ni se spune că cei 144000 nu s-au murdărit cu femei, aceasta înseamnă că ei n-au aparținut niciodată unei biserici organizate. Ei nu sunt nici catolici, nici protestanți, ci doar adevărați israeliți care așteaptă timpul în care Dumnezeu se descoperă lor.

Încă o remarcă despre Apocalipsa 14:5 unde este scris: “Și în gura lor nu s-a găsit minciună, căci sunt fără vină înaintea scaunului de domnie a lui Dumnezeu.” Eu vă rog să confrunțați cu atenție acest verset, cu Țefania 3:13, căci deja acest proroc pronunțase aceleași cuvinte. Citind Țefania 3:11-20 constatăm că este o bună legătură în acest pasaj, căci în versetul 13 stă scris: “Rămășițele lui Israel nu vor mai săvârși nelegiuire, nu vor mai spune minciuni și nici în gura lor nu se va mai găsi o limbă înșelătoare.”

Din păcate nu-mi este posibil ca în cadrul acestei teme să intru în toate detaliile subiectului pentru a da o claritate mai mare. Totuși rugămintea pe care o adresez Domnului este ca El să binecuvânteze aceste cuvinte și să redea fiecărui cititor de bună credință, învățătura potrivită pentru acest subiect.

Aș vrea să relatez experiența pe care am avut-o la Poarta Amoriților, la Ierusalim. Intrând pe ea, eu îmi doream binecuvântare lui Dumnezeu. La urmă ghidul îmi răspunse printr-un viguros “Amin!” La care eu i-am spus: “Este scris în Biblie că cel

ce binecuvântează Ierusalimul este de asemenea binecuvântat.” Apoi am adăugat: “Israelul să fie binecuvântat în Numele Domnului.” El răspunse pentru a doua oară printr-un viguros “Amin!”

Mergând mai încet, cu dese popasuri am cerut dacă poate să-mi arate locul unde se revărsase Duhul Sfânt de Rusalii. Cum el nu înțelegea ce vorbeam eu, mi-a venit ideea să scot Biblia pentru a-l face să înțeleagă. Atunci când m-am aplecat s-o scot din buzunarul meu, el se întoarse cu Biblia lui în limba engleză, o puse pe masă și mă rugă să-i arăt locul unde trebuie să citească. Eram atât de surprins să văd un israelit citind deschis în Noul Testament, încât m-am aplecat peste masă și l-am întrebat cu o voce joasă: “Credeți în Mesia?” La care el îmi răspunse cu voce tare: “Desigur, eu cred în Mesia.” El adăugă: “Noi am fost adunați în aceste locuri și Îl vom vedea pe Mesia.” Eu i-am spus: “Mesia al, vostru este și Mesia al nostru. El va veni prima dată ca să ne introducă în gloria Lui, apoi El se va descoperi vouă, de asemenea.”

- AMIN -